

klogest at lægge sig fast på. Jeg er i hvert fald glad for de tilkendegivelser, der har været.

Jeg vil også gerne tilkendegive, at regeringen tror meget på, at denne her nye afsoningsform kan benyttes også på andre områder end det, som lovforslaget her omhandler. Men da der er tale om en ny ordning, som man skal have op at køre, og vi også må se på, hvordan erfaringerne bliver med den, synes vi også, det er klogt at holde os til en ret velafgrænset gruppe, som vi også ved at vi kan håndtere, bl.a. med hensyn til de tilbud, der skal gives. Her tænker jeg på tilbud om alkoholbehandling osv., og vi ved fra erfaringer fra Sverige, at præcis denne her gruppe er særlig velegnet til det.

Men jeg vil da gerne bl.a. over for fru Anne Baastrup, som rejste spørgsmålet, tilkendegive, at det da er regeringens intention, at hvis det her er en succes, så kan man også bruge det over for andre grupper. Det er jo ikke altid, at det virker lige logisk, at det eneste sted, man har at placere folk, f.eks. er i et åbent fængsel. Det kunne være, der var et alternativ, som var bedre.

Det må vi arbejde videre med, når vi ser, om evalueringen og erfaringerne med fodlænkerne er så positive, som vi forventer. Det giver jo sig selv, og det har flere også været inde på, at naturligvis skal der være tilstrækkeligt med mennesker ansat både i KIF og i den almindelige del af kriminalforsorgen til at håndtere det her, og det er en del af den aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, at der skal være mulighed for at etablere vores forslag om fodlænker.

Den anden del af lovforslaget har der været mere kritiske bemærkninger til, og en del af hørings svarene har også været kritiske og har rejst det, som man med en bred formulering kunne kalde retssikkerhedsmæssige spørgsmål.

Jeg synes faktisk, vi har gjort os meget umage med at sende vores kommenterede høringsoversigt over til Retsudvalget, hvor vi redegør for, hvordan vi har begrænset forslaget, men også forsøgt at imødekomme det, der er kommet fra Institut for Menneskerettigheder og også fra andre, om, hvordan lovforslaget skal forstås.

Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at drøfte det i dag, specielt ikke fordi der jo alligevel også er positive tilkendegivelser af, at kriminalforsorgen altså skal have nogle redskaber, der gør, at man kan håndtere de få fanger, der virker meget negativt truende, men jeg er da absolut åben over for, at vi drøfter det her under udvalgsbehandlingen. Jeg har ikke nogen inte-

resse i, at noget, jeg synes er et godt instrument for kriminalforsorgen, er kritiseret sønder og sammen, fordi man er i tvivl om retssikkerhedsmæssige komplikationer, så jeg medvirker gerne til, at det bliver afklaret under udvalgsbehandlingen, så flest muligt af Folketingets partier føler sig trygge ved, at det her er gode og nødvendige redskaber, der kun skal bruges i helt ekstraordinære situationer.

Flere af ordførerne har været inde på, at den særlige afdeling, som vi har etableret på Københavns Politigård, skulle udgøre sådan et særligt retssikkerhedsmæssigt problem, og der er egentlig også flere, der har givet udtryk for, at den nok ikke rigtig virkede efter hensigten.

Nu vil jeg sige, at det faktisk er min opfattelse – og nu bygger jeg min opfattelse alene på Fængselsforbundet, men det er trods alt også dem, der er tættest på problemerne – at præcis denne her disciplinærmodel, som vi har etableret, har medvirket til at skabe et meget bedre klima i fængslerne. Det er den entydige tilbagemelding, jeg har fået fra Fængselsforbundet, at det får konsekvenser, at man nu kan gøre noget ved de negativt stærke fanger, f.eks. rockerne. Hvis en fange i en af de negativt stærke afdelinger kommer med trusler om vold mod personalet eller mod andre indsatte, så er der altså en mulighed for at flytte vedkommende et andet sted hen, hvor man afsoner under mere restriktive forhold. Det har været en meget stor succes, der er kommet et bedre klima i fængslerne, og derfor er jeg også utrolig glad for, at vi tog det initiativ.

Kl. 13.55

Jeg vil da gerne rose den tidligere regering for, at den etablerede stærkafdelingerne. Det var jo ligesom første skridt, men efterfølgende har det jo vist sig, at det altså ikke var tilstrækkeligt til at sikre personalet i fængslerne ordentlige arbejdsvilkår, og derfor har jeg været glad for, at vi etablerede afdelingen.

Vi har også redegjort heroppefra, bl.a. med udgangspunkt i de uroligheder, der var i Nyborg, for de helt ekstraordinære initiativer og restriktioner, man må sætte i værk, når et halvt fængsel begynder at lave ballade og skaber meget stor utryghed. Jeg er klar over, at det er vidtgående skridt, men jeg mener altså, at vi har gennemtænkt meget nøje både formuleringen i lovforslagets hjemmel og den måde, vi forventer at lovforslaget virker på.

Det vil jeg selvfølgelig meget gerne medvirke til at der kommer klarhed over under udvalgs-